

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21822/2024
24.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Златан Максимовић, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, чији је заступник Градски правобранилац Града Крагујевца, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1324/24 од 05.06.2024. године, у седници одржаној 24.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1324/24 од 05.06.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1324/24 од 05.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 800/23 од 09.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати износ од 390.016,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења па до коначне исплате, а на име накнаде за фактички експроприсане парцеле кп .., кп .. и кп .., све уписане у ЗКУЛ .. КО ..., укупне површине 277м², које су сада део кп. .., површине 2858м², а уписане у ЛН бр. .. КО Крагујевац 1, која у природи представља део Улице ... у Крагујевцу. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 60.750,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1324/24 од 05.06.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба уједначавања судске праксе, с обзиром да су нижестепени судови о захтеву тужиоца за исплату накнаде по основу фактичке експропријације, одлучили у складу са правним схватањем Врховног суда израженим у одлукама, а с обзиром на утврђену чињеницу да тужилац није био власник непокретности у време када је иста постала јавна својина туженог – Улица

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним спровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 02.02.2023. године, а тужилац ревизијом побија пресуду у погледу одлуке о његовом захтеву за исплату износа од 390.016,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић